

DOSAR NR.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TULCEA
SECTIA CIVILA, COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA CIVILĂ NR.

Şedința publică de

Completul constituit din:

PREȘEDINTE:

Grefier:

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta M cu sediul în comuna Casimcea, jud. Tulcea în contradictoriu cu părâta **AGENTIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE TULCEA** cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr. 163 bis, având ca obiect anulare acte + suspendare executare.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința publică din data de 3 iunie 2011, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, având nevoie de timp pentru studiul actelor și lucrărilor dosarului, instanța a amânat pronunțarea la data de 10 iunie 2011, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 01/11 reclamanta C.S. prin primar a solicitat în contradictoriu cu A.N.A.F.- D.G.F.P. Tulcea, anularea deciziei nr. 5270, anularea deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. 1; anularea raportului de inspecție fiscală nr. F- Tl 1 încheiat la data de 20.11.2010, suspendarea executării actului administrativ, cu cheltuieli de judecată.

În motivare reclamanta a arătat că, în data de 10.06.2011 -a încheiat de către inspectorii din cadrul D.G.F.P. Tulcea raportul de inspecție fiscală în ceea ce privește reclamanta din prezenta cauză.

Prin acest raport de inspecție s-a reținut în mod eronat o bază de impozabilă suplimentară în quantum de 5 calculată de la data de 1.01.2010 până la data de 21.06.2010 la care inspectorii fiscali au înțeles să calculeze în mod eronat taxe datorate statului în sumă totală de 1000000 astfel:

-Impozit pe venit în quantum de 1000000 lei și majorări de întârziere în quantum de 100000 lei.

-Contribuția de asigurări sociale datorate în quantum de 1000000 lei și majorări de întârziere în quantum de 100000 lei.

-Contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurat în quantum de 100000 lei și majorări de întârziere la contribuția individuală de asigurări sociale în quantum de 100000 lei;

-Contribuția de asigurări pentru șomaj în quantum de lei și majorări de întârziere la contribuția de asigurări pentru șomaj în quantum de lei;

-Contribuția individuală de asigurări pentru șomaj în quantum de lei și majorări de întârziere la contribuția individuală de asigurări pentru șomaj în quantum de lei;

-Contribuția de asigurări de sănătate în quantum de lei și majorări de întârziere în quantum de lei;

-Contribuția pentru asigurări de sănătate în quantum de lei și majorări de întârziere în quantum de lei;

-Contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale în quantum de lei și majorări de întârziere în quantum de lei;

-Contribuția pentru concedii și indemnizații în quantum de lei și majorări de întârziere în quantum de lei;

-Contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creațelor salariale în quantum de lei și majorări de întârziere în quantum de lei;

Împotriva raportului de inspecție fiscală s-a formulat contestația nr. contestație respinsă prin decizia a cărei anulare s-a cerut în cadrul prezentului dosar.

Astfel, suma de lei a fost plătită de către subscrisa angajaților reprezentând „drepturi speciale” din bugetul local unde au fost prevăzute în toate capitolele la Titlul II „Bunuri și servicii” alin.20.14 „protecția muncii”, în baza contractului și acordului colectiv de muncă aplicabil.

Pentru a clarifica înțelesul termenului „drepturi speciale” se arată faptul că subscrisa a acordat angajaților venituri reprezentând acoperirea unor părți a cheltuielilor cu medicamente, drepturile de hrană, tichete de masă, cadouri oferite cu ocazia Paștelui, zilei de 1 Iunie, a Crăciunului și sărbătorilor de Paști și sume pentru achiziționarea vestimentației corespunzătoare.

În ceea ce privește cadourile oferite angajaților cu ocazia sărbătorilor legale s-au făcut cunoscute dispozițiile art. 55 alin.4 lit. a) conform cu care „cadourile oferite salariatelor.... cu ocazia Paștelui, zilei de 1 Iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase și cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt neimpozabile”.

De asemenea conform Deciziei nr. emisă de D.G.F.P. Tulcea s-a reținut că sumele achitate de către angajaților săi reprezentând „drepturi de hrană” trebuiau incluse în baza impozabilă, părâta în cauză neprevăndându-se de prevederile art. 55 alin.4 lit. b din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal potrivit cu care „drepturile de hrană nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile în înțelesul impozitului pe venit”.

În conformitate cu dispozițiile art. 4 alin.(4) din O.U.G. nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranța națională, modificată și completată ulterior și salariații civili care au dreptul la hrana potrivit normelor, atunci când nu beneficiază de alimente, primesc, în locul acestora, valoarea financiară neimpozabilă a normei de hrană la care au dreptul.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 55 alin.(4) lit. a- cap. III din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal „nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt

impozabile nici veniturile de natura celor prevăzute la art.55 din Codul Fiscal, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale și finanțate din buget.”

În ceea ce privește susținerile părâtei cu privire la obligativitatea reclamatei de a introduce în baza impozabilă acele sume de bani care au fost achitare angajaților conform Contractelor și Acordurilor colective de muncă în scopul achiziționării de îmbrăcăminte corespunzătoare locului de muncă și acoperirii parțiale a costurilor medicamentelor sunt în neconcordanță cu actuala legislație în vigoare. Potrivit art. 55 alin .4 lit. e) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal „contravalarea medicamentelor și a uniformelor nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile în înțelesul impozitului pe venit”.

În referire la tichetele cadou acordate de către angajaților săi în anul 2008 s-a făcut precizarea faptului că acestea au fost acordate din bugetul local, în baza unei legi speciale, respectiv Legea nr. 193/2006 privind „acordarea tichetelor cadou și de creșă”, care prevede în art. 12 alin. (2) ca „sumele corespunzătoare tichetelor cadou și tichetelor de creșă acordate de angajator nu se iau în calcul nici pentru angajator, nici pentru salariat la stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial”.

Mai mult, este de observat că în conformitate cu art. V pct. 8 din Legea nr. 343/2006, modificările ulterioare, începând cu data de 01 ianuarie 2007 se abrogă prevederile legale de obligațiile fiscale stabilite potrivit Legii nr. 571/2003, de la art. 12 alin.(2) din Legea nr. 193/2006.

Așadar raportat la motivația părâtei în cuprinsul deciziei nr. conform cu care reclamanta nu se poate prevala de dispozițiile art. 12 alin.2 din Legea nr. 193/2006 privind neimpozitarea tichetelor cadou, deoarece potrivit art.5, pct. 8 din Legea nr. 343 din 17 iulie 2006, începând cu data de 1 ianuarie 2007, se abrogă dispozițiile art. 12 alin.2 din Legea nr. 193/2006, este total nefondată deoarece:

Ulterior Legii nr. 343 din 17 iulie 2006 a fost publicat în Monitorul Oficial, Partea I din 6 octombrie 2006- H.G. nr. 1317/2006 respectiv normele metodologice de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 193/2006 privind acordarea tichetelor cadou și tichetelor de creșă și conform art. 11.2 „Asupra sumelor corespunzătoare tichetelor cadou și tichetelor de creșă acordate de angajator nu se calculează și nu se rețin nici pentru salariat, nici pentru angajator, contribuțiile obligatorii de asigurări sociale, prevăzute de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare contribuțiile la bugetul asigurărilor pentru șomaj, prevăzute de Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, contribuțiile obligatorii pentru asigurările de sănătate, prevăzute de Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările ulterioare. Angajatorii nu datorează pentru sumele corespunzătoare tichetelor cadou și tichetelor de creșă acordate angajaților nici contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, prevăzută de Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare” text de lege care a fost modificat abia în anul 2010.

Impozitarea tichetelor cadou a fost reglementată prin dispozițiile art I pct. 13 din O.U.G. nr. 58/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal și alte măsuri financiar fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 431/ 28 iunie 2010, care a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2010 așa cum se specifică l art. V în cuprinsul acesteia.

În consecință, tichetele cadou au fost acordate legal, în baza unei legi speciale în care nu se specifică la data acordării obligația de a se supune impozitării aceste tichete. Impozitarea tichetelor cadou se va face pentru cele care vor fi acordate începând cu data de 1 iulie 2010, nicidcum retroactiv.

În dovedire reclamanta a depus la dosar o serie de înscrișuri.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

Inițial organele fiscale din cadrul D.G.F.P. Tulcea- Activitatea de Inspectie Fiscală au verificat modul de stabilire, evidențiere, declarare și virare a impozitelor și taxelor datorate la bugetul general consolidat al statului la [redactat], Jud. Tulcea, concluziile acestui control fiind consemnate în raportul de inspecție fiscală nr. [redactat]).

S-a constatat că, pentru perioada verificată, reclamanta a acordat angajaților săi sume de bani reprezentând fonduri speciale pentru menținerea sănătății și pentru asigurarea unei ținute decente iar pentru personalul didactic, de la școală din comună, tichete cadou fără ca aceste sume să fie incluse în baza de calcul a impozitului pe salarii și fără ca asupra lor să se plătească de către angajatori sau angajați vor contribuție la bugetele de asigurări.

Urmare a inspecției fiscale s-au stabilit diferențe privind obligațiile fiscale în sumă totală de [redactat].

Prin decizia nr. [redactat] emisă de părâtă a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de reclamantă.

Sușinerile reclamantei nu pot fi primite de maniera în care au fost făcute în condițiile în care potrivit dispozițiilor art.55 alin.1 din Legea nr. 571/2003 sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/ sau în natură obișnuite de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut prevăzut de lege, indiferent de persoana la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

Iar potrivit art. 55 alin. 2 lit. K din aceeași lege, regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și oricărora alte sume sau avantaje de natură salarială ori assimilate salariilor în vederea impunerii.

În ceea ce privește dispozițiile art. 55 alin.4 lit. a din Legea nr. 571/2003, în adevăr nu sunt impozabile cadourile oferite angajaților cu ocazia zilei de 8 martie sunt neimpozabile însă în măsura în care valoarea cadoului nu depășește 150 lei, interpretarea dată de părâtă în decizia atacată fiind una corectă.

Iar dispozițiile art. 55 alin.4 lit. b și e din Legea nr. 571/2003 nu sunt aplicabile în cauză nefiind vorba despre drepturi de hrană, medicamente sau uniforme.

În raport de toate aceste considerente cum reclamanta nu a produs dovezi de natură a forma convingerea instanței cu privire la susținerile din cuprinsul cererii urmează ca instanța să respingă contestația formulată de reclamanta

cu sediul în jud.
Tulcea în contradictoriu cu pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE
ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR
PUBLICE TULCEA cu sediul în Tulcea, ca nefondată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂȘTE:

Respinge contestația formulată de reclamanta
sediul în comuna Tulcea în contradictoriu cu
pârâta **AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ -**
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA cu sediul în
Tulcea, str. Babadag, nr. 163 bis, având ca obiect anulare acte + suspendare
executare, ca nefondată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică din data

P R E ř E D I N T E

Grefier

CF. M. ONUFINACUS



Red.
Tehnored